USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobců: **a) F. S.**, a **b) L. S.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje,** se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, o návrhu žalobce a) na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 A 97/2021,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žalobce a) **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Návrhem ze dne 16. 3. 2022 se žalobce a) (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích) (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), konkrétně vydání rozhodnutí ve věci samé v řízení vedeném Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 62 A 97/2021.

[2] Navrhovatel návrh odůvodňuje tím, že v řízení již soud obdržel vyjádření žalovaného a následnou repliku navrhovatele, a jelikož se zároveň mlčky vyjádřil k výzvě ohledně konání ústního jednání, předpokládal, že se soud připravuje na vyhlášení rozsudku. Dále poukazuje na to, že s ohledem na postup v jiné věci u téhož soudu (sp. zn. 62 A 7/2021) je zřejmé, že jeho žaloba bude zamítnuta. Není mu tak jasné, proč nyní projednávaná věc není vyřízena stejně rychle jako obdobná věc. Návrh uzavírá tím, že v projednávané věci není dán žádný legitimní důvod, pro který by mělo být nadále vyčkáváno s vydáním rozsudku, a tak navrhuje krajskému soudu uložit patnáctidenní lhůtu k vydání rozhodnutí ve věci samé.

[3] Krajský soud ve svém vyjádření uvedl, že žaloba v předmětné věci napadla dne 11. 10. 2021. Od té doby vyšší soudní úřednice provádí potřebné procesní úkony, jejichž časový průběh se nevymyká standartnímu postupu v jiných věcech. Dále popisuje tyto jednotlivé procesní úkony. V závěru vyjádření soud uvádí, že věc směřuje k dokončení potřebných přípravných úkonů, přičemž soudní oddělení v současné době vyřizuje věci napadené v první polovině roku 2020. Zároveň uvádí, že pro předřazení předmětné věci není v současné době dán důvod.

[4] Ze soudního spisu sp. zn. 62 A 97/2021 Nejvyšší správní soud zjistil následující relevantní skutečnosti. Žalobci podali dne 11. 10. 2021 žalobu, kterou se domáhají zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2021, sp. zn. S-JMK 118639/2021 OÚPSŘ, č. j. JMK 137001/2021. Krajský soud usnesením ze dne 25. 10. 2021, č. j. 62 A 97/2021 - 21, vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku, a přípisy z téhož dne je poučil o složení senátu a možnosti namítat podjatost. Přípisem ze dne 2. 11. 2021 pak vyzval žalovaného k předložení správních spisů, svého vyjádření a poučil jej o složení senátu a možnosti namítat podjatost soudců. Stejného dne vyrozuměl o probíhajícím řízení i osoby zúčastněné na řízení.

[5] Vyjádření žalovaného, které bylo krajskému soudu doručeno dne 2. 12. 2021, bylo žalobcům přeposláno s přípisem dne 7. 1. 2022, ve kterém byli zároveň vyzváni k vyjádření se, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání. Následná replika žalobců ze dne 20. 1. 2022 byla žalovanému přeposlána dne 17. 2. 2022.

[6] Nejvyšší správní soud připomíná, že řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[7] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

[8] Z podaného shrnutí obsahu spisu krajského soudu vyplývá, že krajský soud ve věci postupuje standardně a v přiměřených lhůtách činí úkony potřebné k přípravě věci k meritornímu rozhodnutí. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že se krajský soud nedopustil žádných průtahů. Nutné úkony potřebné k tomu, aby se řízení dostalo do stavu, kdy je možno vydat rozhodnutí, činil řádně. Nepostupoval v řízení nikterak v rozporu s požadavky spravedlivého procesu, které obecně nevynucují vydání rozhodnutí ihned, jak je to možné, ale pouze brání tomu, aby doba řízení nebyla nepřiměřeně dlouhá.

[9] K vydání meritorního rozhodnutí Nejvyšší správní soud poukazuje na § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“),

dle kterého *„soud projednává a rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly; to neplatí, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci.“*

[10] Projednávaná věc nepatří do přednostní agendy (§ 56 odst. 2 a 3 s. ř. s.) a zároveň Nejvyšší správní soud v současné době neshledal důvody pro předřazení věci (jejichž existenci navrhovatel ostatně ani neuvádí). Krajský soud tak postupuje v souladu se zákonem, rozhoduje-li před navrhovatelovou věcí dříve napadené věci (dle vyjádření soudu z první poloviny roku 2020).

[11] Nejvyšší správní soud tedy nepovažuje návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu za důvodný, a proto jej podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2022

JUDr. Radan Malík
předseda senátu